

DECYZJA RADY
z dnia 7 lipca 2009 r.
w sprawie istnienia nadmiernego deficytu na Litwie
(2009/588/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 104 ust. 6,

uwzględniając zalecenie Komisji,

uwzględniając uwagi przedstawione przez Litwę,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 104 Traktatu państwa członkowskie unikają nadmiernego deficytu budżetowego.
- (2) Pakt na rzecz stabilności i wzrostu opiera się na dążeniu do zapewnienia solidnych finansów państwa jako środka służącego umocnieniu warunków stabilności cen oraz silnego, trwałego wzrostu, sprzyjającego tworzeniu nowych miejsc pracy.
- (3) Procedura nadmiernego deficytu określona w art. 104 Traktatu oraz wyjaśniona w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu⁽¹⁾, które jest częścią Paktu na rzecz stabilności i wzrostu, przewiduje podjęcie decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu. Załączony do Traktatu Protokół w sprawie procedury nadmiernego deficytu zawiera dalsze postanowienia dotyczące wdrażania procedury nadmiernego deficytu. Szczegółowe zasady i definicje w zakresie stosowania postanowień tego Protokołu określono w rozporządzeniu Rady (WE) nr 3605/93⁽²⁾.
- (4) Przeprowadzona w 2005 r. reforma Paktu na rzecz stabilności i wzrostu miała na celu wzmocnienie jego skuteczności i podstaw gospodarczych oraz ochronę stabilności finansów publicznych w perspektywie długoterminowej. W szczególności jej celem było, by na wszystkich etapach procedury nadmiernego deficytu w pełni uwzględniono kontekst gospodarczy i budżetowy. W związku z powyższym Pakt na rzecz stabilności i wzrostu zawiera ramy wspierające realizację polityki rządu mającej na celu szybkie przywrócenie dobrego stanu finansów publicznych z uwzględnieniem sytuacji gospodarczej.

(5) Postanowienia art. 104 ust. 5 Traktatu nakładają na Komisję obowiązek skierowania opinii do Rady w przypadku uznania przez Komisję, że w państwie członkowskim istnieje nadmierny deficyt lub że taki deficyt może wystąpić. Uwzględniając swoje sprawozdanie sporządzone zgodnie z art. 104 ust. 3 Traktatu i opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego wydaną zgodnie z art. 104 ust. 4, Komisja stwierdziła, że na Litwie istnieje nadmierny deficyt. W związku z tym dnia 24 czerwca 2009 r.⁽³⁾ Komisja przedstawiła Radzie taką opinię w sprawie Litwy.

(6) Artykuł 104 ust. 6 Traktatu stanowi, że Rada powinna rozważyć wszelkie uwagi zgłaszane przez dane państwo członkowskie po dokonaniu całościowej oceny, a przed podjęciem decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu. W przypadku Litwy całościowa ocena prowadzi do wniosków zawartych w niniejszej decyzji.

(7) Zgodnie ze zgłoszeniem w ramach procedury nadmiernego deficytu przedłożonym przez władze Litwy w kwietniu 2009 r., deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych na Litwie w 2008 r. wyniósł 3,2 % PKB, przekraczając tym samym wartość referencyjną wynoszącą 3 % PKB. Deficyt był bliski wartości referencyjnej, tj. 3 % PKB, lecz jej przekroczenie nie może być uznane za wyjątkowe w rozumieniu Traktatu i Paktu na rzecz stabilności i wzrostu. W szczególności nie wynika ono ze znacznego pogorszenia koniunktury gospodarczej w 2008 r., kiedy wzrost PKB zmniejszył się z 8,9 % w 2007 r. do 3,0 % w 2008 r. Ten średni roczny wzrost nie pozwala uznać deficytu w 2008 r. za wyjątkowy. Ponadto nie można uznać, że przekroczenie wartości referencyjnej ma charakter tymczasowy. Zgodnie z prognozą służb Komisji z wiosny 2009 r. oraz uwzględniając środki na bieżący rok zaplanowane w budżecie na 2009 r. i w budżecie uzupełniającym przyjętym przez Parlament w maju, deficyt wzrósłby do 5,4 % PKB w 2009 r., oraz – przy założeniu niezmiennego kursu polityki – pogorszy się do 8,0 % PKB w 2010 r. Przewidziane w Traktacie kryterium deficytu nie jest zatem spełnione.

(8) Dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych kształtuje się znacznie poniżej wartości referencyjnej wynoszącej 60 % PKB i w 2008 r. wyniósł 15,6 % PKB. Jednakże zgodnie z prognozą służb Komisji z wiosny 2009 r. przewiduje się, że dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych szybko wzrośnie do 22,6 % PKB w 2009 r. i do 31,9 % PKB w 2010 r., głównie ze względu na przewidywane wysokie deficyty pierwotne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 332 z 31.12.1993, s. 7.

⁽³⁾ Wszystkie dokumenty związane z procedurą nadmiernego deficytu dotyczącą Litwy dostępne są na następującej stronie internetowej: http://ec.europa.eu/economy_finance/netstartsearch/pdfsearch/pdf.cfm?mode=_m2

- (9) Zgodnie z Paktem na rzecz stabilności i wzrostu w sprawozdaniu należy uwzględnić reformy systemu emerytalnego wprowadzające strukturę wielofilarową, obejmującą obowiązkowy filar kapitałowy. Wprawdzie przeprowadzenie tych reform prowadzi do przejściowego pogorszenia się sytuacji budżetowej, jednak stabilność finansów publicznych w perspektywie długoterminowej wyraźnie się poprawia. Zgodnie z szacunkami władz Litwy koszty netto tej reformy wyniosły w 2008 r. 1,0 % PKB, natomiast – ze względu na tymczasowe obniżenie składek z 5,5 % do 2,0 % – w 2009 r. wyniosły 0,5 % PKB, a w 2010 r. 0,4 % PKB. Zgodnie z Paktem na rzecz stabilności i wzrostu koszty te można uwzględnić w sposób liniowo degresywny przez okres przejściowy i wyłącznie w przypadku, gdy deficyt zbliżony jest do wartości referencyjnej. W 2008 r., który jest jedynym rokiem, dla którego można uznać, że deficyt jest zbliżony do wartości referencyjnej, skorygowany deficyt uwzględniający koszty netto tej reformy wyniósłby 2,6 % PKB. Z drugiej strony, ponieważ deficyt prognozowany przez służby Komisji na lata 2009–2010 nie jest zbliżony do wartości referencyjnej, nie można uwzględnić kosztów reformy systemu emerytalnego.
- (10) Zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1467/97 „istotne czynniki” mogą zostać uwzględnione w procesie podejmowania decyzji Rady w sprawie istnienia nadmier-

nego deficytu zgodnie z art. 104 ust. 6 Traktatu, jeżeli spełniony jest całkowicie podwójny warunek: deficyt pozostaje bliski wartości referencyjnej i przekroczenie tej wartości ma charakter tymczasowy. W przypadku Litwy ten podwójny warunek nie jest spełniony. W związku z tym istotne czynniki nie są uwzględnione w procesie podejmowania niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z ogólnej oceny wynika, że na Litwie istnieje nadmierny deficyt.

Artykuł 2

Niniejsze zalecenie skierowane jest do Republiki Litewskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 lipca 2009 r.

W imieniu Rady
C. BILDT
Przewodniczący